

n. 1

14

Telige: M. kerence próbával jár

Pályamű

1883-11.

Téli este.

Kalyha-sutban ül az öreg, kukoricát morkosol,
S kopóskállan pipájából nagyot szippant olykor.
Födét is volt rajt valaha, igen-igen régen,
Hanem azért reá újat most ő már nem véne.

- 2 -

Lábainál gyermekesereg markolász a szemben
Tedd az öreg, de a gonosz kölyök meg se sejtse
Térkö, Baudi összeköedik a lemorkolt főtka
S vele egymást hajpálva, ablakokat törnek

- 3 -

Tél, ki bűnös, de félelmén hamarjában fut
Mert nem csörrent, mihéül várta, hanem csak

Tudni illik úveg helyett papír a kis ablak,
[pufftán]
Mely, hogy olyan gyarló, vékony, ő nem oka aium...

- 4 -

Tészerfentő Kis Zánoska öreg apja térdén,
Nyújtalauul hintalódták s nem maradtak békén,
Káncsipálja pipaszáras, de oh lála Zsenu!
Csak ez fogban sehetné ki, mert netki lött nincesen

- 5 -

De van fején ez rozsa kalap, ezt veri ha's földre,
Taj lenne most, ha vön feje hajjal lenne földre,
Jaj aronban sem ez fogás, sem hajjal nem fej
Csak azt bánya, hogy melyette bajuszas kitépi.

- 6 -

Le - s elmászik az asztalhoz, mely alatt elnyulva
Berkes Kopo' álom Rörben kómpán újat nyulva,
Rea' fekszik a kis Kothely, s az eb egyet morrau
De pajtasát felismeri, s többé meg se moccan

- 7 -

Sőt borontos szék farkával tartást sürin verve,
Lovagjának picri Rexét nyalogatja nyelve. -

T. I.

"Ezmi gyertek Kis családunk!" csupa gorda hangja,
S hári népes szivélyesen asztalához hájtja.

- 8 -

Ködös csinal a jó étek illatozó gőze,
Míg lehet ottuk hegyét meglátnunk föle,
Oriási fehér kenyér kerül éles késsre,
Melyből csak a gyermekneknek szeletelnek kénbe.

- 9 -

^{10.} Kötetra két a Kulacs is, melynek vékony lyukja's
Kenyélszokor alattomban bővebbre kifutttak.
Tartalmától kedve szotyau kicsinynek is nagyának,
Kik a gondon és bánaton mára mind suládnak.

- 10 -

Törvény beszélgetnek majd egyről, majd másról,
De leginkább a nagykerü francia futásról,
Egyik látta, hogy a szomszéd nagyobbik fiával
Mint ásta el húzásait a pajta fiába.

- 11 -

^{11.} Másik pláne ug emlékszik, mintha csak ma volna
Mikor Kincset öregapja ódras fába hordta,
A harmadik még emélt is föttest hallott látott,
Mert ő még még azt is tudja, hol vet a jók lámpot.

- 12 -

Házban! csak régekte volt még is a jó élet,
Illikoriban egy font helyett három font husk mértek,
S szép buniának sajn forintért kinalgattak köblés
Hogy olcsó vilaj talán soha sem lesz löbbé.

- 13 -

Házasodni mily könnyű volt? Oh azt ne is kérded,
Egyenesen iskolából ment a lány férjhez,
S nem kényserült a házdon azért meuni talba,
Hogy akadjon vőlepiye, a ki őt megszánja.

- 14 -

Egyről egyip érzik immár keszt a jó bornak
Mittől végre hetet - laval ösze - vissza hordnak.
Hanem mivel kitől végre a naggyerek láma,
Kénytelenek beszédjüket beregenni már ma.

Sif

- 15 -

Csill gyermekek: "szól az anyja, mesét mondok nektek,
Zöld díszöröket, Rék macskáról, nosza ide jertek!
Összefutnak hát mindnyájan, mint mikor a kanyar
Elcséledett pulykafiak a magasban látják.

- 16 -

Meg a mese, foly a mese, s cseud, figyelem oly nagy,
Mintha talán a szobában egy lélek sem volna.
"Trauy erdő" Rőxepében lakó Pirály urfi
Történetét vajjon ki is ne peretne tudni?

- 17 -

Hát a gyémántvár regeje? az ám csak a szép
Hol üdögöl a vasoru borbál összeképték,
Előadja egy folyóban a fanyűvő aubert,
S kis fiús, ki kanyalóval kimerle a tenger.

- 18 -

Holnap meg majd el meséli boszorkányokba
Melyen ide borotvóikon táncolgattak csári
"Kö-morzsó és vasgyuró" ok ez mind-mind
Miket szépen előadva meghallgatni oly jó.

- 19 -

Sajnos, de a kis gyermeknek nagyobb része álmos,
Ágyra rakja edes anyja szeretkei hát most
Kedves anyuk és Rőxetvén a ragadó's jéltől,
Ágya alá becsuszasztja az elkészült vörös.

- 20 -

S Berkes Rutya's Rőxokirva udvarát megjárja
S felszerkőzik aratán a tulipános ágyra.
Oly após pipaszára hekkirásan szortyop,
S kopasz fejét hátravetve álmában oly bő.

- 21 -

Talán néni sokkájánál perése is gyérül,
Melyet elosz a sarokba is feküdni kérésül,
Elcsédesül lassan minden, csak a bakter léle
Is a Berkes upatára hallik néha még be.

- 22 -

De a macska ébren van még mely Rályka polcán
S elmélárva gondolkodik az éperke sorsán.
Dorombjához kis falóra akkordozta: Pitty-Rék

J. f.

Mely szén dust virradásig sünt nélkül is meg.

— 23 —

"Egyet ütött már az óra!" visszhangzik az utca,
A felretesült gyermek fejét párna alá hutta,
Mely álomba sendertül, és néma minden itten,
De ébren van svippar rajuk a jószágos Isten,
Tajjon ki ne irigyelne a nyugvók rosszát?
Hiszen övök már e földön a fényes menyország!

629.

Ért. den. 26. 1862.